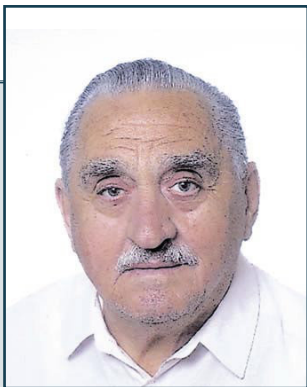

IN MEMORIAM

FRANC ČAČOVIČ, UNIV. DIPL. INŽ. GRAD., 1927-2014

Na pragu pomladi je v začetku marca 2014 umrl Franc Čačovič, univerzitetni diplomirani inženir gradbeništva. Rojen je bil 28. maja 1927 v Murski Soboti, kjer je leta 1946 tudi končal srednjo šolo. Izhajajoč iz zidarske družine, se je že od mladih nog zanimal za gradbeništvo. Da bi se naučil več, se je po končani srednji šoli odpravil v Ljubljano študirat gradbeništvo in se vpisal na tedanjo Tehniško fakulteto. Ker se je moral preživljati sam, je kot obetaven študent že kmalu na začetku študija postal provizorni asistent na oddelku za tehnično mehaniko, po treh letih študija pa se je za polovični čas zaposlil v takrat novoustanovljenem Gradbenem inštitutu, kasnejšemu Zavodu za raziskavo materiala in konstrukcij, kjer se je še pred diplomo leta 1952 tudi redno zaposlil. Študij na konstrukcijskem oddelku Tehniške fakultete je z diplomom zaključil leta 1953.

Leta 1963 je za deset mesecev odšel na specializacijo v ZDA. Strokovni izzivi, ki jih je pred gradbeniško stroko postavil potres v Skopju leta 1963, so ga vodili, da si je nova znanja pridobil predvsem na področjih dinamike in modelnih preiskav konstrukcij. Po vrnitvi iz ZDA leta 1964 je postal vodja oddelka za masivne konstrukcije in modele ter skupaj s kolegi, še posebno s takratnim direktorjem ZRMK profesorjem Turnškom, raziskoval predvsem obnašanje zidanih konstrukcij pri potresni obtežbi in razvijal metode za njihovo protipotresno utrditev. Takratna skupina je na tem področju orala ledino v svetovnem merilu. Članek, objavljen leta 1971, v katerem sta opisala, kako računati strižno odpornost zidov, je eno temeljnih del, ki ga na tem področju še vedno citirajo.

V sedemdesetih letih je inženir Čačovič za štiri leta zapustil ZRMK in deloval v Razvojnem centru GIPOSS, pozneje pa se je za nekaj let kot glavni direktor spet vrnil v ZRMK. Močno razvita tozidovska samostojnost na eni strani ter mehak značaj in poštenost glavnega direktorja na drugi pa ni rodila omembe vrednih uspehov, zato je inženir Čačovič leta 1980 odšel v Splošno združenje gradbeništva in IGM, kjer je vse do upokojitve opravljal funkcije tajnika komisije za gradbeno operativno, komisije za razvoj in komisije za vodno gospodarstvo, obenem pa tudi funkcijo namestnika sekretarja združenja.

Inženir Čačovič se je ves čas z veliko zagnanostjo posvečal tudi stanovski organizaciji, tako Zvezi inženirjev in tehnikov Slovenije kot tudi v Zvezi društev gradbenih inženirjev in tehnikov Slovenije, ki ji je nekaj let predsedoval. Za dolgoletno predano in uspešno delo ga je ZDGITS imenovala za svojega častnega člana. Ne nazadnje pa se ga gradbeniki, vsaj bralci in tisti, ki pišemo prispevke za Gradbeni vestnik, spominjamo kot dolgoletnega člana uredniškega odbora in v letih 1988 do 1999 tudi glavnega in odgovornega urednika Gradbenega vestnika. Inženirju Čačoviču gre zasluga, da je Gradbeni vestnik uspešno preстал čase hude krize, ki jo je ob razpadu Jugoslavije in začetku tranzicije preživljalo slovensko gradbeništvo.

Ko sem jeseni leta 1967 kot začetnik z diplomom v žepu prišel v ZRMK, sem pristal na oddelku, ki ga je vodil inženir Čačovič. Imel sem veliko srečo, da sem imel že na začetku kariere učitelja, ki je znal vzbuditi zanimanje za raziskovalno delo in pokazati, kako strokovne odločitve niso odvisne le od praktičnih izkušenj, pač pa tudi od znanja, pridobljenega v laboratoriju. In če sem po dobljeni diplomii še menil, da je učenja konec, mi je kmalu postalo jasno, da se resno učenje šele začne. Inženir Čačovič je znal organizirati večerna predavanja, na katerih smo se tako on sam kot tudi vsi drugi trudili pojasniti kak problem in jih spremeniti v družabni dogodek. V tistih letih smo se skoraj vsi na oddelku vpisali na podiplomski študij na gradbeni fakulteti in skupaj hodili poslušat predavanja. Inženir Čačovič je vedno našel čas za razpravo ali dober nasvet in ni povzdignil glasu, četudi ga je kdo polomil.

Inženirja Franca Čačoviča bomo sodelavci in drugi slovenski gradbeniki ohranili v dobrem spominu.

akad. prof. dr. Miha Tomaževič, univ. dipl. inž. grad.